

12. nedel'a B

*Preto odteraz nepoznáme nikoho podľa tela.
Staré sa pominulo a nastalo nové. (2 Kor 5,16.17)*

Prvé čítanie

Kniha Jób 38,1.8-11

Boh prehovoril k Jóbovi sprostred búrky: "Kto uzavrel bránami more, keď vytrysklo, akoby z materského lona, keď som ho zaodel oblakom a temnotou zahalil ako plienkami? Obohnal som ho hranicou, umiestil bránu a závoru a povedal som: Potiaľto smieš ísť, nie ďalej, tu sa rozbije pýcha tvojich vlín."

Druhé čítanie

2. list Korintánom 5,14-17

Bratia a sestry, Kristova láska nás roznečuje, keď si pomyslíme, že jeden zomrel za všetkých, a teda všetci zomreli. A Kristus zomrel za všetkých, aby aj tí, čo žijú, už nežili pre seba, ale pre toho, ktorý za nich zomrel a vstal z mŕtvych. Preto odteraz nikoho nepoznáme podľa tela; a ak sme Krista aj poznali podľa tela, teraz ho už tak nepoznáme. Preto kto je v Kristovi, je nové stvorenie. Hľa, staré sa pominulo a nastalo nové.

Evanjelium

Marek 4,35-41

V istý večer povedal Ježiš svojim učeníkom: "Prejdime na druhý breh!" I opustili zástup a odviezli ho, ako bol, na lodi. Sprevádzali ho aj iné lode.

Tu sa strhla veľká víchrica, vlny narážali na loď a loď sa už naplňala. On bol v zadnej časti lode a spal na poduške. Zobudili ho a povedali mu: "Učiteľ, nedbáš o to, že hynieme?"

Vtedy vstal, pohrozil vetru a povedal moru: "Mlč, utíš sa!"
Vietor prestal a nastalo veľké ticho.
A povedal im: "Čo ste takí ustrašení? Ešte vždy nemáte vieru?"
Vtedy ich prenikla veľká bázeň a jeden druhému hovorili: "Kto je to, že ho poslúcha i vietor i more?"

Na zamyslenie

"Ak to takto pôjde ďalej, tak nám hrozí..." – to je veta, ktorú dnes často počujeme v nejednom rozhovore, možno si to občas povieme aj sami. Ak mi alebo nám niečo hrozí, prebúda sa v nás strach. Také situácie prežívame dnes častejšie než kedykoľvek predtým, nielen navonok, ale aj vnútorne: Ohrozovanie všetkého stvorenia bezmedzným vykorisťovaním zo strany človeka, ohrozovanie ohromným potenciálom zbraní, prírodnými katastrofami, na ktoré človek nemá vplyv, násilie každého druhu vo veľkom i malom, prenikajúce konkrétne ľudské spolunažívanie až do najhlbšej vrstvy duše, k tomu ešte nebezpečenstvo ochorenia, nestabilnosť v práci, nejasná budúcnosť. To všetko nám naháňa strach. "Uprostred života sme objatí smrťou" túto všestrannú skúsenosť zahŕňa v sebe už jeden hymnus z 11. storočia stručne a výstižne.

Táto búrka na mori chce upútať našu pozornosť na to najdôležitejšie, na fundamentálnu pravdu: Boh ma miluje, On am po mene zavolať, stvoril ma jedinečného a neopakovateľného. Aj keď sa kedykoľvek rozpúta búrka v našom živote, aj keby hrozilo, že nás v tej búrke vlny mora zalejú, aj keby sa zdalo, že náš život je plný zmätku, jedno je isté – Boh zostáva verný. Subjektívne, obmedzené názory, depresie, samota, rezignácia sú častými objavmi, ako keby tu vôbec nebol Ježiš prítomný, ako keby spal, alebo sa pokojne prizeral môjmu úpadku. Ak sa však v mojej núdzi, v tom prežívanom strachu napriek tomu snažím otvoriť viere, Láске Božej, ktorá ma neustále sprevádza a viem, že nič ma nemôže od nej oddeliť iba ak moja vlastná vôľa, tak vtedy každé ohrozenie prestáva pôsobiť nebezpečne, aj keď nezanikne celkom.

*Pane, Ty si povedal:
Pokiaľ ste vy na tomto svete,
Prežívate strach.
Ty nechceš žiadnych hrdinov,
ktorý nepoznajú strach.
Sám si kedysi povedal: Bojím sa.
Ale potom si šiel sám tou cestou,
z ktorej si mal strach.*

*Ty si seba i ten strach
oddal do rúk oho,
ktorý Ťa viedol.*

*Pomôž mi preto,
nie brániť sa pred strachom,
ale prijať ho a spolu aj s ním sa Ti
oddať.
Obdar ma pokojom.*

*Tak budem mať silu ísť tou cestou v
oddanosti,
s pevnou pôdou pod nohami
a cieľom, tvojím cieľom pred očami.*

(Jörg Zink)